

تأثیر شکل ازت بر رشد و میزان آستاگزانتین محتوای جلبک سبز تک سلولی هماتوکوکوس پلوویالیس

صادق فرهی آشتیانی و مجید مهدیه

دانشگاه تربیت مدرس - بخش علوم زیستی، صندوق پستی ۴۸۳۸-۱۴۱۵۵، تهران

(دریافت: ۸۰/۴/۳۰؛ پذیرش: ۸۱/۲/۱)

چکیده

کیست فرمز رنگ جلبک هماتوکوکوس پلوویالیس (*Haematococcus pluvialis*) در محلول غذائی و شرایط تحت کنترل اتاقک رشد (۱۰۰ میلی لیتر محیط کشت) و یا فضای باز گلخانه (۸ لیتر محیط کشت) کشت داده شده تا به وسیله آن تأثیر فرم ازت بر رشد و تولید کتوکارتنوئید آستاگزانتین، مورد بررسی قرار گیرد. آزمایش کوتاه مدت در اتاقک رشد، نشان داد که جلبک‌های پرورش یافته در شرایط مصرف ازت نیتراتی، در مقایسه با آنهائی که تحت شرایط تغذیه ازت آمونیومی بودند، آستاگزانتین بیشتری تولید کردند. در ظرف دو هفته اول کشت، در شرایط مصرف ازت آمونیومی، جلبکها فقط به صورت رویشی افزایش یافته و آستاگزانتین تولید نکردند؛ ولی در روزهای باقیمانده دوران کشت، کلیه آنها به کیست رفته و کارتنوئید تولید کردند. در ظرف ۳۲ روز جلبک‌هایی که در شرایط تغذیه ازت آمونیومی کشت داده شده بودند، تعداد سلول و آستاگزانتین بیشتری تولید نمودند، و با مصرف نمک فسفات آمونیوم، بیشترین تعداد سلولها به دست آمد. به علاوه بیشترین رشد رویشی در تبعیت از مصرف نمکهای مختلف آمونیوم، به شدت تحت تأثیر زمان انکوباسیون بوده، که علت آن شاید به متغیر بودن زمان لازم برای تغییر تیپ‌های مختلف سلولی و فعالیت آنها مربوط باشد که آن هم ممکن است به تغذیه ازت و فسفر ارتباط داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: آستاگزانتین، ریز جلبک، هماتوکوکوس پلوویالیس، شکل ازت

مقدمه

جلبک سبز تک سلولی هماتوکوکوس پلوویالیس (*Haematococcus pluvialis*) قادر است مقدار زیادی کتوکاروتنوئید قرمز رنگ آستاگزانتین در سلول خود انباشته کند. بدین جهت در پزشکی و صنایع دارویی به عنوان یک ماده ضد اکسید کننده (MiKi, 1991) و در صنایع شیلات و مرغداری به عنوان مکمل غذایی و رنگدانه برای تولید ماهی آزاد، ماهی قزل آلا، میگو و تخم مرغ مصرف می شود، (Johnson *et al.*, 1980) در سالهای اخیر بیشتر کارهای انجام شده بر روی این جلبک، در رابطه با مکانیسم تجمع آستاگزانتین و نقش این رنگدانه بوده است (Kobayashi *et al.*, 1991; Boussiba & Vonshak, 1991). تاکنون مطالعات کمی بر روی نیاز غذایی و شرایط محیط کشت این جلبک، جهت بهینه سازی رشد رویشی و تولید آستاگزانتین محتوی آن صورت گرفته است.

مشاهدات ما نشان داده است که یکی از عوامل مهم تعیین کننده رشد رویشی جلبک، عنصر ازت است. در زمینه بهترین شکل ازت برای تشکیل کاروتنوئید و بازده سلولی، میان پژوهشگران اختلاف نظر وجود دارد. مطالعات اندکی که در خصوص ارتباط بین شکل ازت و تولید آستاگزانتین در جلبک هماتوکوکوس انجام شده است نشان می دهد که مصرف ازت نیتراتی بر ازت آمونیومی برتری دارد (Proctor, 1957). با این حال، اشتروس گزارش کرده است که سلولهای در حال رشد نمایی، در شرایط pH اسیدی، ازت آمونیومی را ترجیح می دهند (Stross, 1963). همچنین گزارش دیگری وجود دارد که نشان می دهد جلبک هماتوکوکوس در محیط کشت رقیق، ازت نیتراتی را بر ازت آمونیومی ترجیح می دهد (Syrett, 1962). این تفاوت در مصرف شکل ازت شاید به اختلاف نژاد مربوط باشد. از این رو، هدف ما در این گزارش، معرفی مناسب ترین شکل ازت برای بهبود رشد رویشی نژاد ایرانی این جلبک - در شرایط کنترل شده (اتاقک رشد) و غیر کنترل شده (فضای آزاد) - با تأکید بر شناخت مسایل مربوط به کشت جلبک هماتوکوکوس، و نیز با در نظر گرفتن شرایط کشت آن در فضای باز، جهت تولید آستاگزانتین می باشد.

موارد و روش کار:

به منظور بررسی تأثیر شکل ازت بر رشد و میزان آستاگزانتین محتوی جلبک تک سلولی هماتوکوکوس، روشهای زیر به کار برده شد.

۱- کشت هماتوکوکوس پلوویالیس در شرایط سترون و اتاقک رشد: کیستهای قرمز جلبک هماتوکوکوس پلوویالیس در فصل پاییز از آب یک حوضچه سیمانی در دانشگاه اصفهان

جمع‌آوری گردید و جهت جوانه‌زنی به محیط کشت تاره بولد (مهدیه، ۱۳۷۸)، در دمای ۱۸-۱۵ درجه سانتی‌گراد و شدت نور ۴۰ - ۲۰ میکروانشتین بر متر مربع بر ثانیه و فتوپریود ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی منتقل شدند. پس از جوانه‌زنی کیست‌ها، جلبک هماتوکوکوس با استفاده از کلید (Fritsch, 1968)، شناسایی، خالص‌سازی و تکثیر شدند. برای انجام این آزمایش، ابتدا جلبک‌های سبز هماتوکوکوس پلوویالیس، که به صورت کیست قرمز بر روی محیط کشت آگار نگهداری می‌شدند، در ارلن ۲۵۰ میلی‌لیتری و در شرایط سترون، جهت جوانه‌زنی به محیط کشت بولد منتقل گردیدند؛ سپس ظروف کشت در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد، تحت شدت نور ۱۷۵۰ لوکس و دوره نوری ۱۲ ساعت نور و ۱۲ ساعت تاریکی در اتاقک رشد قرار داده شدند. پس از جوانه‌زنی اسپورها و افزایش جمعیت سلولهای رویشی سبز رنگ، کلیه ارلنهای حاوی سلولهای سبز رنگ با یکدیگر مخلوط شدند. سرانجام حجم معینی از سوسپانسیون سلولی جلبکهای درفاز رشد رویشی را به داخل ارلن ۲۵۰ میلی‌لیتر ریخته و در اتاقک رشد و شرایط نور و دمای ذکر شده انکوبه شدند. مقدار ازت مصرفی، معادل ۴۱/۱۸ میلی‌گرم ازت خالص، به ازای هر لیتر محلول غذایی از شکلهای مختلف ازت، شامل نمکهای نیترات سدیم، نیترات کلسیم، سولفات آمونیوم و اوره بوده است. اندازه‌گیریها، دو هفته بعد از شروع آزمایش انجام شد؛ که نتایج به صورت جدول ۱ می‌باشد.

۲ - کشت در طشت پلاستیکی و فضای باز: در این آزمایش همانند آزمایشهای اول، پس از جوانه‌زنی اسپورها و افزایش جمعیت سلولهای رویشی سبز رنگ - آن هم در شرایط سترون و اتاقک رشد (تحت شرایط نور ۱۷۵۰ لوکس) - ابتدا حجم معینی از سوسپانسیون سلولی جلبکهای در فاز رویشی، به داخل طشتهای پلاستیکی حاوی ۸ لیتر محیط کشت تازه بولد، منتقل شد. سپس طشتهای در داخل گلخانه به مدت یک ماه قرار داده شدند. تیمارهای به کار رفته در این آزمایش نیز شکلهای مختلف ازت بودند که از نمکهای نیترات سدیم، نیترات کلسیم، سولفات آمونیوم و اوره برای آنها استفاده گردید. نتایج آزمایش در جدول ۲ آمده است.

۳- کشت در شرایط سترون و اتاقک رشد (با استفاده از نمکهای مختلف ازت آمونیومی): در این آزمایش، ابتدا کیستهای موجود را از یک ظرف محیط کشت، برداشت نموده و چندین مرتبه با محیط کشت تازه بولد استریل فاقد ازت، شستشو داده شد، کیستها را در ۲۴۰۰ میلی‌لیتر محیط کشت بولد استریل که فاقد هر گونه منبع ازته بود، غوطه ور نموده، به اندازه کافی سوسپانسیون سلولی به صورت کیست جلبک، تهیه گردید. در ادامه آزمایش، به هر ارلن ۲۵۰ میلی‌لیتری، مقدار ۱۰۰ میلی‌لیتر از این سوسپانسیون سلولی، در چهار تکرار ریخته و معادل ۴۱/۱۸ میلی‌گرم ازت به ازای هر لیتر محلول غذایی از نمکهای مختلف ازت آمونیومی؛

کلرور آمونیوم، استات آمونیوم، نیترات آمونیوم، کربنات آمونیوم، فسفات آمونیوم و سولفات آمونیوم، به محیط کشت اضافه شد. سرانجام تمامی ارلن‌ها، به‌طور تصادفی در اتاقک رشد، تحت شرایط دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد، شدت نور ۱۵۰۰ لوکس و دوره نوری ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی، قرار داده شدند. همچنین در این آزمایش، تعداد سلول‌های هر ارلن در فواصل زمانی معین، به مدت ۳۲ روز شمارش شدند که نتایج آزمایش به شرح جدول ۳ می‌باشد.

اندازه‌گیریها

در هر یک از آزمایش‌های فوق، نخست شمارش سلول‌های جلبک، توسط لام هماسیتومتر، اوکولر ۲۰×۱۰ و ابژکتیو ۲۰ میکروسکوپ نوری، مدل Olympus انجام گرفت و تعداد سلول در هر میلی‌لیتر محیط کشت محاسبه شد. سپس وزن خشک جلبک، پس از فیلتر کردن ۱۰ میلی‌لیتر سوسپانسیون حاوی جلبک (توسط فیلترهای میلی پور ۰/۴۵ میکرون و خشک کردن در دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۲ ساعت)، بر حسب گرم در لیتر تعیین گردید (Fan et al., 1994).

کلروفیل محتوی سلول جلبک، پس از استخراج با دی متیل سولفوکسید (DMSO) در دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد و در طول موج ۶۷۲ نانومتر و با استفاده از ضریب جذب $A_{1\text{Cm}}^{1\text{Percent}} = 870$ (بر حسب میلی‌گرم در لیتر محیط کشت)، محاسبه شد (Fan et al., 1994). با استفاده از استون ۹۰٪ (حجم در حجم) در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد و همچنین سائیدن سلول‌های جلبک در داخل هاون - همراه با افزودن کمی ذرات شیشه به آن - کاروتنوئید کل محتوی جلبک‌ها استخراج شدند. بطوریکه مقدار کاروتنوئید کل، در طول موج ۴۸۰ نانومتر و با استفاده از ضریب جذب $A_{1\text{Cm}}^{1\text{Percent}} = 2500$ (بر حسب میلی‌گرم در لیتر محیط کشت) تعیین شد (Kobayashi et al., 1997).

نتیجه و بحث

با توجه با اعداد مندرج در جدول ۱، استنباط می‌شود که در مدت دو هفته بعد از شروع آزمایش، تحت شرایط مصرف نمک نیترات سدیم، در جلبک هماتوکوکوس پلوویالیس، بیشترین تولید آستاگرانترین به دست می‌آید. به نظر می‌رسد ازت نیتراتی مناسب‌ترین منبع ازت برای تولید آستاگرانترین باشد؛ در حالی که مصرف ازت به شکل سولفات آمونیوم فقط در افزایش رشد

رویشی مؤثر بوده و در تولید کاروتن در ظرف دو هفته اول کشت نقش چندانی ندارد. مصرف نیترات کلسیم گرچه برای کاروتن‌زایی مؤثر است، ولی مصرف آن در مقایسه با سولفات آمونیوم و اوره، در پایان آزمایش موجب کاهش تعداد سلولهای کل شد. همچنین به نظر می‌رسد که مصرف نیترات کلسیم برای رشد رویشی این جلبک، منبع ازت مناسبی نباشد. جلبک هماتوکوکوس در شرایط مصرف ازت به شکل اوره نیز به خوبی رشد می‌کند؛ ولی میزان کاروتنوئید محتوای آن در مقایسه با مصرف ازت از نمکهای نیترات کلسیم و نیترات سدیم کاهش می‌یابد. نتایج به دست آمده در این آزمایش، با نتایج به دست آمده به وسیله بروویتسکا و همکاران به خوبی مطابقت دارد (Borowitzka *et al.*, 1991). مطالعات قبلی بر روی جلبک هماتوکوکوس نیز نشان داده است که مصرف ازت نیتراتی بر ازت آمونیومی در تولید آستاگزانتین برتری دارد (Syrett, 1962)؛ هر چند اشتروس گزارش کرده است که سلولهای در حال رشدنمایی (در pH اسیدی)، ازت به شکل آمونیومی را به ازت نیتراتی ترجیح می‌دهند (Stross, 1963)؛ ولی شاید این اختلاف در استفاده از شکلهای مختلف ازت به نژاد جلبک مربوط باشد.

رشد رویشی ضعیف جلبک هماتوکوکوس در محیط کشت حاوی نیترات کلسیم (جدول ۱)، به احتمال زیاد به خاطر بالا بودن غلظت کلسیم و افزایش pH محیط کشت می‌باشد. در ضمن مطالعات نشان می‌دهد کلرید کلسیم در غلظت بالا منجر به تشکیل کیست و تجمع آستاگزانتین در جلبک هماتوکوکوس می‌شود (Kobyashi *et al.*, 1997). چنین به نظر می‌رسد که رشد جلبک در محیط حاوی نیترات کلسیم، بلافاصله متوقف می‌گردد و پایین بودن تعداد سلول کل نیز به همین علت است (جدول ۱).

در جلبک هماتوکوکوس، محیط کشت حاوی ازت آمونیومی، مانع از تشکیل کاروتنوئید در سلولهای رشد یافته می‌شود؛ زیرا برای تشکیل آستاگزانتین، تغییر شکل جلبک از فاز رویشی به فاز تولید کیست ضرورت دارد. در ضمن میزان کلروفیل محتوای جلبک، به علت کاهش سلولهای رویشی و افزایش تعداد سلولهای غیر متحرک سبز رنگ و همچنین تخریب کلرفیل محتوای کیستهای قرمز رنگ، به پایین‌ترین میزان خود در مقایسه با سایر تیمارهای مصرف شکل ازت می‌رسد. دلیل بالاتر بودن میزان کلروفیل در تیمار سولفات آمونیوم نسبت به تیمارهای با نیترات سدیم و اوره، شاید به علت عدم تشکیل کیست قرمز باشد.

دو هفته بعد از شروع آزمایش، میزان درصد آستاگزانتین حاوی جلبک هماتوکوکوس، تحت تیمارهای مختلف ازت، نظیر نیترات کلسیم، نیترات سدیم، اوره و سولفات آمونیوم به ترتیب ۰/۵۷٪، ۰/۳۴٪، ۰/۱۴٪ و ۰/۰۰٪ می‌باشد که این اختلاف، به تأثیر مصرف شکل ازت در

تغییر شکل جلبک از فاز رویشی به فاز تولید کیست، مربوط می‌شود. به طوری که مصرف ازت به شکل نترات کلسیم، باعث قطع رشد رویشی و مصرف ازت به شکل سولفات آمونیوم، باعث ادامه رشد رویشی در ظرف دو هفته اول انکوباسیون می‌شود.

جدول ۱- تأثیر شکل نیتروژن بر میزان رشد، تیپ سلولی، میزان کلروفیل و آستاگزانتین محتوی جلبک هماتوکوکوس پلوویالیس، دو هفته بعد از شروع آزمایش. (میانگین سه تکرار \pm انحراف معیار)*

میزان آستاگزانتین محتوی جلبک (میلی‌گرم در لیتر)	میزان کلروفیل محتوی جلبک (میلی‌گرم در لیتر)	وزن خشک (گرم در لیتر)	تعداد سلول در هر میلی‌لیتر ($\times 10^5$)**				شکل نیتروژن
			کل	کیست قرمز	سلول سبز غیرمتحرک	سلول رویشی	
$2/57 \pm 0/171^c$	$6/64 \pm 0/117^b$	$0/75 \pm 0/03^{bc}$	$3/93^b$	$0/06 \pm 0/020^c$ (۳۰٪)	$2/0 \pm 0/20^b$ (۶۹٪)	$0/33 \pm 0/11^{ab}$ (۱۱٪)	ازت محیط کشت به شکل نترات سدیم (شاهد)
$2/49 \pm 0/31^c$	$0/12 \pm 0/03^d$	$0/44 \pm 0/04^a$	$0/48^a$	$0/32 \pm 0/03^b$ (۶۸٪)	$0/16 \pm 0/05^d$ (۳۳٪)	$0 \pm 0/0^d$ (۰٪)	ازت محیط کشت به شکل نترات کلسیم
$0/0 \pm 0/0^d$	$7/15 \pm 0/10^c$	$0/79 \pm 0/06^c$	$3/43^b$	$0 \pm 0/0^d$ (۰٪)	$2/30 \pm 0/182^b$ (۶۶٪)	$1/13 \pm 0/61^c$ (۳۴٪)	ازت محیط کشت به شکل سولفات آمونیوم
$0/95 \pm 0/055^b$	$5/04 \pm 0/45^b$	$0/69 \pm 0/08^b$	$3/0^b$	$0/20 \pm 0/11^{ab}$ (۷٪)	$2/33 \pm 0/41^b$ (۷۸٪)	$0/47 \pm 0/16^b$ (۱۵٪)	ازت محیط کشت به شکل اوره

* مقایسه میانگین‌ها در سطح ۵٪ انجام شده است و در هر ستون، تیمارهایی که دارای حروف مشترک نیستند از نظر آماری معنی‌دار هستند (آزمون دانکن).

** زمان اندازه‌گیری دو هفته بعد از شروع آزمایش (وزن خشک جلبک در شروع آزمایش مساوی ۰/۰۳ گرم در لیتر بوده است و تمامی سلولها در شروع آزمایش در فاز رویشی بوده‌اند. همچنین میزان کلروفیل اولیه ۰/۳۱ میلی‌گرم در لیتر و میزان آستاگزانتین اولیه برابر صفر میلی‌گرم در لیتر بوده است)، اعداد داخل پرانتز مربوط به درصد تیپ سلولی است.

باتوجه به ارقام مندرج در جدول ۲ معلوم می‌شود که در کلیه تیمارها، بعد از یک ماه انکوبه کردن جلبکها، وزن خشک آنها در شرایط کشت فضای باز افزایش می‌یابد، که این افزایش در تیمار نترات کلسیم در مقایسه با تیمار سولفات آمونیوم، اوره و نترات سدیم، حدود ۶۲٪ بیشتر است. بالاتر بودن وزن خشک جلبک در تیمار نترات کلسیم نسبت به سه تیمار سولفات آمونیوم، اوره و نترات سدیم، شاید به دلیل ضخیم‌تر شدن دیواره سلولهای کیست در این تیمار باشد؛ زیرا مطالعات آزمایشگاهی نشان داده است که جلبک هماتوکوکوس تحت تیمار نترات کلسیم زودتر به فاز تولید کیست می‌رود.

همان‌طور که نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد، در ظرف یک ماه در فضای باز، با مصرف ازت به شکل سولفات آمونیوم، بالاترین میزان آستاگزانتین تولید می‌شود و کمترین آن، در شرایط مصرف نیترات کلسیم حاصل می‌گردد. این اختلاف احتمالاً ناشی از جمعیت بیشتر سلولها در شرایط سولفات آمونیوم در ظرف یک ماه می‌باشد. در ضمن بین تیمارهای اوره و نیترات سدیم از لحاظ تولید آستاگزانتین و وزن خشک اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. به طور کلی نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که مناسب‌ترین شکل ازت برای دستیابی به بیشترین تعداد سلولهای رویشی (هم در شرایط آزمایشگاهی اتاقت رشد و هم در آزمایش انجام شده در فضای باز)، ازت آمونیومی می‌باشد.

جدول ۲- تأثیر شکل ازت بر میزان رشد، کلروفیل کل و آستاگزانتین محتوی جلبک هماتوکوکوس پلوویالیس در مدت یک‌ماه در ظروف پلاستیکی حاوی ۸ لیتر محلول غذایی.

(میانگین سه تکرار \pm انحراف معیار)*

تیمار (شکل ازت)	وزن خشک** (گرم در لیتر)	کلروفیل کل (میلی‌گرم بر گرم وزن خشک)	آستاگزانتین (میلی‌گرم بر گرم وزن خشک)	آستاگزانتین (میلی‌گرم در لیتر)
سولفات آمونیوم	۰/۱۵ \pm ۰/۰۳ ^a	۰/۶۰ \pm ۰/۰۹ ^c	۴/۱۷ \pm ۰/۵۵ ^c	۰/۶۲ \pm ۰/۱۲ ^c
اوره	۰/۱۷ \pm ۰/۰۶ ^a	۰/۳۶ \pm ۰/۰۶ ^b	۲/۶۰ \pm ۰/۲۶ ^b	۰/۴۲ \pm ۰/۱۲ ^b
نیترات سدیم	۰/۱۶ \pm ۰/۰۲ ^a	۰/۴۳ \pm ۰/۰۷ ^b	۲/۹۶ \pm ۰/۲۹ ^b	۰/۴۸ \pm ۰/۰۹ ^{bc}
نیترات کلسیم	۰/۲۶ \pm ۰/۰۲ ^b	۰/۱۱ \pm ۰/۰۳ ^a	۰/۸۷ \pm ۰/۱۵ ^a	۰/۲۳ \pm ۰/۰۳ ^a

* مقایسه میانگین‌ها در سطح ۵٪ انجام شده و در هر ستون تیمارهایی که دارای حروف مشترک نیستند از نظر آماری معنی‌دار هستند (آزمون دانکن).

** زمان اندازه‌گیری یک ماه بعد از شروع آزمایش (وزن خشک جلبک در شروع آزمایش ۰/۰۲۶ گرم در لیتر، میزان کلروفیل اولیه ۱۲/۵ میلی‌گرم بر گرم وزن خشک و میزان آستاگزانتین اولیه برابر صفر میلی‌گرم) بوده است.

از اعداد مندرج در جدول ۳ و شکل ۱ که در شرایط اتاقت رشد انجام شده است، چنین برداشت می‌شود که تأثیر ازت آمونیومی مصرف شده از نمکهای مختلف آمونیوم، متفاوت است به طوری که بیشترین تعداد سلولهای رویشی به دست آمده، در شرایط مصرف نمکهای مختلف آمونیوم، به ترتیب زیر می‌باشد:

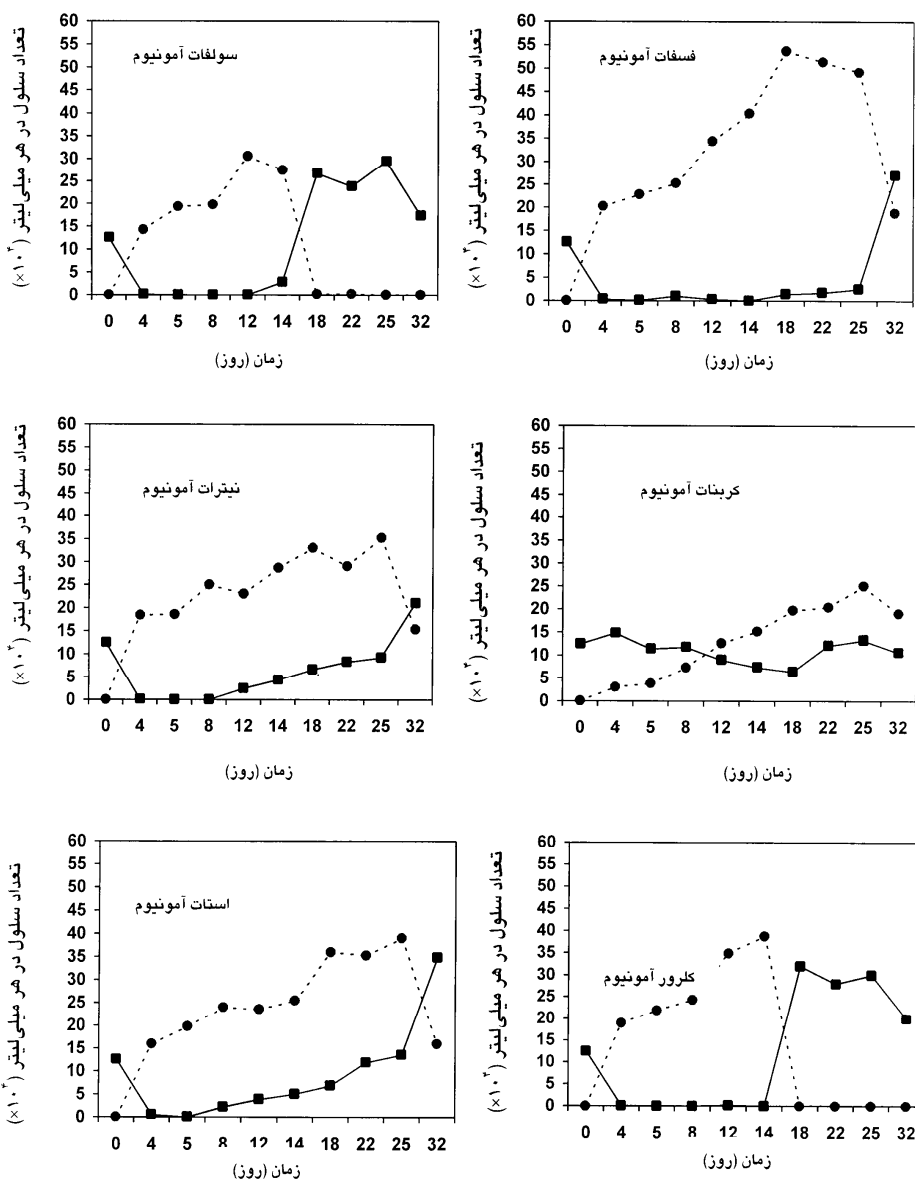
کربنات آمونیوم > سولفات آمونیوم > نیترات آمونیوم > کلرور آمونیوم > استات آمونیوم > فسفات آمونیوم

تحت شرایط انجام این آزمایش؛ زمان انکوباسیون برای دستیابی به بیشترین سلول ریشی در شرایط مصرف سولفات و کلرور آمونیوم، ۱۵ روز است. این زمان در مورد فسفات آمونیوم، ۱۹ روز و در شرایط استات و نترات و کربنات آمونیوم ۲۶ روز است (جدول ۳). به نظر می‌رسد دسترسی به بیشترین رشد ریشی - در پیروی از مصرف نمکهای مختلف آمونیوم - به شدت تحت تأثیر زمان انکوباسیون است، علت آن شاید مربوط به متغیر بودن زمان لازم برای ظهور تیپ‌های مختلف سلولی این جلبک باشد که خود تابع عوامل محیطی، تغذیه‌ای و تنش‌زا است. در ضمن زمان لازم برای دستیابی به بیشترین سلول‌های سبز غیر متحرک در شرایط مصرف نمک‌های سولفات آمونیوم، کلرور آمونیوم و کربنات آمونیوم به ترتیب ۲۶، ۱۹ و ۲۶ روز است و در مورد نمک‌های فسفات آمونیوم، استات آمونیوم و نترات آمونیوم، احتمالاً این زمان بیش از ۳۲ روز می‌باشد (جدول ۳)، زیرا جلبک‌ها درست ۳۲ روز بعد از کشت برداشت شده‌اند. از آنجا که مطالعات انجام شده بر روی جلبک هماتوکوکوس، روابط پیچیده‌ای را میان عوامل محیطی و تغذیه‌ای نمایان می‌سازد (Borowitzka et al., 1991)، از این رو به نظر می‌رسد که اثر برهم کنش این عوامل بر رشد ریشی و تولید آستاگزانتین در جلبک سبز هماتوکوکوس، نیاز به بررسی بیشتر دارد.

جدول ۳ - دستیابی به بیشترین سلول‌های ریشی و سلول‌های سبز غیر متحرک - در هر میلی لیتر محیط کشت و در پیروی از مصرف نمکهای مختلف آمونیوم - در مدت ۳۲ روز (میانگین چهار تکرار \pm انحراف معیار).

نمک آمونیوم	بیشترین سلول‌های ریشی		بیشترین سلول‌های سبز غیر متحرک	
	زمان لازم (روز) *	تعداد ($\times 10^4$)	زمان لازم (روز) *	تعداد ($\times 10^4$)
سولفات آمونیوم	۱۵	$27/4 \pm 3/8$	۲۶	$29/4 \pm 2/0$
کلرور آمونیوم	۱۵	$38/8 \pm 1/0$	۱۹	$32/0 \pm 2/7$
فسفات آمونیوم	۱۹	$53/7 \pm 3/9$	۳۲	$27/0 \pm 4/0$
استات آمونیوم	۲۶	$39/0 \pm 5/3$	۳۲	$34/8 \pm 2/0$
نترات آمونیوم	۲۶	$35/2 \pm 5/4$	۳۲	$21/1 \pm 2/3$
کربنات آمونیوم	۲۶	$25/0 \pm 2/7$	۲۶	$13/3 \pm 3/0$

* زمان لازم برای دستیابی به بیشترین سلول‌های ریشی و سلول‌های سبز غیر متحرک در شرایط مصرف نمک‌های مختلف آمونیوم.

شکل ۱- تأثیر مصرف شکل های مختلف ازت آمونیومی بر میزان رشد جلبک هماتوکوکوس پلوویالیس. (●) تعداد سلول های رویشی، (■) تعداد سلول های سبز غیر متحرک (میانگین چهار تکرار).

References

- Borowitzka, M.A., Huisman, J.M., and Osbron, A., (1991) *Culture of the astaxanthin producing alga Haematococcus pluvialis. I : Effect of nutrients and cell type*. J.Appl. Phycol, **3**, 295 – 304 .
- Boussiba, S., and Vonshak, A., (1991) *Astaxanthin accumulation in the green alga Haematococcus pluvialis*; Plant Cell Physiol., **32**,1077-82.
- Fan, L., Vonshak, A., and Boussiba, S., (1994) *Effect of temperature and irradiance on growth of Haematococcus pluvialis*. J. Phycol., **30**,829-833 .
- Fritsch. F.E, (1968) *A treatise on the british fresh water algae*. Cabridge University Press, 78-79.
- Johnson, E.A., Villa, T.G., and Lewis, M.J., (1980). *Phaffia rhodozyma as an astaxanthin source in salmonid diets*. Aquaculture, **20**,123-134.
- Kobayashi, M., Kakizono, T., and Nagai, S., (1991) *Astaxanthin production by a green alga, Haematococcus pluvialis accompanied with morphological changes in acetate media*. J. Ferment . Bioengin., **71**,335-339 .
- Kobayashi, M., Kurimura, Y., and Tsuji, Y., (1997) *Light – independent astaxanthin production by the green microalga Haematococcus pluvialis under salt stress*. Biotechnol. Lett., **19**,507-509 .
- Miki, W., (1991) *Biological functions and activities of animal carotenoids*. Pure Appl. Chem., **63**,141-146 .
- Proctor, V.W., (1957) *Preferential assimilation of nitrate by Haematococcus pluvialis*. Am. J. Bot., **44**,141-143.
- Stross, R.G., (1963) *Nitrate preference in Haematococcus pluvialis is controlled by strain, age of inoculum and pH of the medium*. Can J.Microbiol., **9**, 33-40 .
- Syrett. P.J., (1962) *Nitrogen assimilation*. In lewin R.A.(ed), *Physiology and Biochemistry of Algae*. Academic Press, London, 171-188.
- مهدیه، م.، (۱۳۷۸) تأثیر شوری و برخی از عوامل تغذیه‌ای بر میزان رشد و تولید کارتنوئید در برخی از جلبک‌های سبز، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشکده علوم پایه، دانشگاه تربیت مدرس.